

Lief huisdier

Tot mijn favoriete gezegden behoort: *'Penny wise, pound foolish'*. Op bepaalde punten zijn mensen heel zuinig, terwijl ze op andere terreinen gemakkelijk grote bedragen spenderen. Een voorbeeld: er zijn mensen die niet naar de dokter gaan als ze zich ziek voelen, omdat ze hun eigen risico bij de zorgverzekeraar niet willen aanspreken. Tegelijkertijd spenderen ze honderden euro's bij de dierenarts als hun huisdier iets lijkt te mankeren. Ze zorgen slechter voor zichzelf dan voor hun zieke hond of kat. En omdat er heel veel mensen zijn die eerder geld besteden aan Bello of Tijger dan aan zichzelf, kunnen we dit ook niet wegzetten als een of andere psychische stoornis.

De meest waarschijnlijke verklaring lijkt gelegen in de enorme liefde die ze voelen voor hun dwergpoedel, siamees of parkiet. Liefde zet aan tot het uitgeven van veel geld; dat zie je ook bij de soms waanzinnige bedragen die aan cadeaus voor Valentijnsdag worden uitgegeven.

'Liefde maakt blind' en velen van ons zijn verblind door de liefde voor een huisdier.

Waarom? Ik ken geen deugdelijk wetenschappelijk onderzoek dat het verklaart.

Waarschijnlijk zijn mensen die een huisdier nemen, op voorhand al anders dan zij die alleen al het idee een hond of kat te moeten verzorgen afschuwelijk vinden.

Hebben mensen die van dieren houden dan een groter hart?

Zou kunnen, maar ik ken ook mensen die dieren verafschuwen terwijl ze overlopen van liefde voor hun medemens...

Een veel lastiger, maar misschien wel betere verklaring is de eigen behoefte aan liefde van de huisdiereigenaren. Mijn hond geeft me heel veel terug voor de tijd en energie die ik aan hem besteed. En vanwege het voer dat ik hem geef, is hij helemaal dol op me. Onze medemensen zijn wat dat betreft minder voorspelbaar: hoezeer je ook je best doet voor iemand, gegarandeerde dank voor je inspanningen is er niet.

Aan Bello of Tijger besteden veel mensen eerder geld dan aan zichzelf.

Dieren nemen je zoals je bent, je hoeft je niet beter voor te doen dan je je voelt. Daar komt nog eens bij dat ze behoorlijk sensitief zijn: veel honden hebben eerder door hoe de baas zich voelt dan de menselijke huisgenoten van die baas. Kat en hond bieden zodoende niet zelden meer troost dan vrienden of familieleden.

Een precare kant aan de dierenliefde is er ook: soms moet het beestje compensatie bieden voor het gemis van een medemens.

Ik ken de cijfers niet, maar durf er wel wat onder te verdedden dat singles vaker een hond of kat hebben dan mensen met een duurzame relatie. En het verlies van een dierbare wordt vaak opgevuld met een huisdier. Heel begrijpelijk. En het werkt meestal ook goed. Maar je moet het je wel een beetje bewust proberen te blijven: hoe lief je het dier ook hebt, het is geen mens. ■

BRAM BAKKER